



# L'escoltisme amb vista al nou mil·lenni

Trenta milions de membres en 150 països. Als Països Catalans, més de trenta mil. El moviment ja forma part de l'imaginari popular. Ha estat, sens dubte, el gran fenomen d'educació en el lleure. Avui l'escoltisme es resisteix a morir amb el segle.

**U**na xifra mítica: trenta milions de membres repartits en 150 països de tot el món. L'escoltisme ha estat, sense cap mena de dubtes, el fenomen d'educació en el lleure més important del segle XX. I es nega a morir-s'hi. Generacions senceres de nois i noies han après, a l'empara de les idees

fundacionals del militar anglès Baden-Powell, a estimar Déu (algun déu possible), a compartir la sort de la pàtria (la de cadascú), i a donar-se tant com sigui possible al proïsme, onsevulla que sigui. Baluard internacional del voluntariat militant, els seus valors han segellat, també, la vida de milers de ciutadans d'un país

tan petit com Catalunya. Un país en el qual conviuen avui més de 20.000 escoltes, repartits en 230 agrupaments. Hereus, bàsicament, d'un moviment que Josep M. Batista i Roca, des del seu laïcisme espiritualitzat, i Mn Antoni Batlle, promotor del catolicisme més cívic, van introduir a Catalunya. Dos models històrics, el

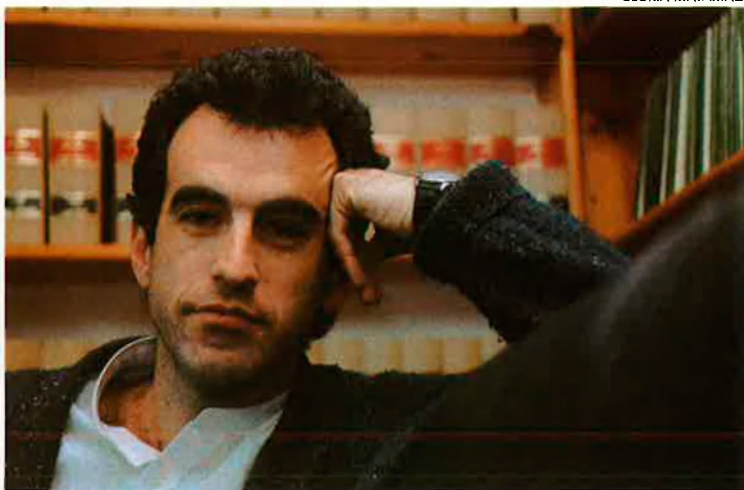
'I Trobadra en groc' del Moviment Escolta celebrada a Gandia (la Safor) el 1993. Aquest moviment ha d'afrontar el repte de mantenir la seua vigència en una societat presa per les noves tecnologies i cada vegada més secularitzada.



**Neus Forcano (esquerra) i Josep M. Gasch (dreta), comissaris generals de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya.** Amb quinze mil efectius, aquesta associació és, sense cap mena de dubte, la més gran del Principat.

de tots dos, diferenciats, però amb un mateix referent educatiu. Models que daten de la darrera dels anys 20, però que els dirigents escoltes actuals encara reivindiquen com una herència ideològica indiscutible en uns moments en què l'escoltisme català, a les portes del segle XXI, lluita per recuperar-se i per agafar nou alè. Vol renovar-se formalment, espolsar-se tòpics del damunt, adaptar el seu missatge als nous discursos educatius i competir, des de la singularitat, amb la vasta oferta d'ocis professionalitzats que sovint tenen la tutela de les institucions públiques. Potser vol, en definitiva, "cantar o xiular enmig de les dificultats", com proclamaven en la seva llei els primers minyons de muntanya i les primeres guies.

**Un moviment dividit.** La divisió de l'escoltisme català ha estat una constant històrica que encara avui es manté. Tres associacions reconegudes internacionalment, una quarta amb només deu anys d'història, i també grups minoritaris, com els vinculats a les escoles dels maristes, configuren el panorama actual del moviment a Catalunya.



**Minyons Escoltes.** Amb 15.000 efectius i 159 agrupaments (un dels quals presta servei d'ordre cada diumenge a Montserrat), Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya (MEGSJC) és, sense cap mena de dubtes, l'associació més gran del Principat i també del conjunt dels Països Catalans. Integrada al Movimiento Scout Católico, els seus orígens beuen de la tradició



MINYONS ESCOLTES  
GUIES SANT JORDI  
DE CATALUNYA

de l'escoltisme catòlic de Mn Batlle. Malgrat la clara confessionalitat de l'organització, la seva comissària general, Neus Forcano, afirma que no creu "en un escoltisme catequitzador". De fet, una bona part dels seus efectius no es consideren pas catòlics. "El nostre moviment es confessa lligat a l'església, però això no implica que els seus membres n'hagin de formar part", respon Forcano. Segons el seu altre comissari general, Josep M. Gasch, l'associació reivindica l'acolliment sense reserves que caracteritza l'església.

## Ser escolta

Ser escolta vol dir prometre lleialtat a algun déu, a alguna pàtria i a tot el proïsme. Vol dir superar les dificultats pròpies i les dels companys. Vol dir formar-se en cicles educatius (des dels més petits, anomenats follets o castors, fins als més grans, els grups coneguts per clan o truc) des dels sis anys fins als vint, amb l'objectiu de preparar-se per assumir lideratges responsables al si de l'escoltisme mateix o de la societat en general. Ser escolta vol dir estimar la natura, com a marc bàsic de sostenibilitat. També vol dir superar-se cada dia en projectes imaginatius i solidaris, tot recordant els valors històrics dels fundadors del moviment i revisant-los alhora. Ser escolta vol dir, a Catalunya, entendre molt clarament el concepte i les dimensions de pàtria. Ser escolta vol dir creure en l'autodisciplina democràtica i en la generositat extrema. Vol dir sublimar el desafiament engrescador de l'amistat.

Aquest seria un ràpid esbós d'un conjunt de valors que històricament han estat, i que en gran part continuen essent, l'ideari que ha impulsat un moviment al qual s'han sentit atretes una colla de generacions de joves catalans. La majoria en parlen amb orgull, i poc o molt, s'emocionen. **G. M. / A. M.**

**Escoltes Catalans.** Nascut l'any 1974, de la fusió de quatre organitzacions precedents, Escoltes Catalans (EC) és el segon col·lectiu, en nombre, de l'escoltisme del Principat. Uns 3.500 membres i 36 agrupaments constitueixen el cos d'aquesta organització, integrada a la Coordinadora Estatal d'Escoltisme i Guiatge Laic (ESLAK), juntament amb els Escoltes de Mallorca, els Escoltes Bascos i els Escoltes Gallecs. És precisament la laïcitat, defensada per l'altre pare de l'escoltisme català, Josep M. Batista i Roca, el gran tret que els diferencia del MEGSJC. Al capdavant, segons que manifesta Eduard Vallory, cap de relacions exteriors d'EC, laïcisme i confessionalitat són els únics motius reals que separen els dos nuclis més importants de l'escoltisme català.

Aquestes dues organitzacions són membres de ple dret de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge (FCEG), fundada l'any 1977. Aquesta Federació cerca avui el reconeixement de les institucions mundials d'escoltisme i guiatge, que d'entrada només accepten una organització per estat (tot i que hi ha dues excepcions d'entitats que pertanyen a nacions sense estat i que són reconegudes internacionalment: les illes Fèrder, a Dinamarca, i Palestina). "Defet, la Federació és acceptada *de facto*, perquè paguem les quotes i rebem materials pedagògics; la dificultat és que reconèixer-nos explícitament obligaria les institucions mundials a legitimar una realitat escolta excessivament fragmentada a Catalunya, fet que xoca amb el seu plantejament general", explica Neus Forcano (MEGSJC).

**Scouts de Catalunya.** Salvador Arnaldo és l'actual president de Scouts de Catalunya (SC), organització que es declara pluriconfessional i que té els seus orígens més remots en els Exploradors de Espanya de principi de segle. Aquesta organització



**Eduard Vallory,** cap de relacions exteriors d'Escoltes Catalans. La laïcitat és el tret identificador d'aquest moviment que agrupa uns 3.500 membres. (foto: Glòria Matamala)

històrica ja va sofrir, en el seu moment, una forta marginació a Catalunya per les seves evidents vinculacions amb la resta de l'estat. SC, avui amb 20 agrupaments i 1.200 efectius, encara arrossega aquest llast. L'organització forma part de la Federación de Asociaciones de Scouts de Espanya (ASDE), lligam que ha marcat clarament la seva evolució. "Encara que vinculats a

volució del moviment, s'havien volgut deixar de banda, com per exemple, l'ús d'un uniforme integral com els que encara es poden veure als films nord-americans amb *boy-scouts*. La nova associació es va dir Germanor Escolta de Catalunya (GEC), i avui, amb gairebé deu anys d'història, continua considerant-se "catalana, apolítica i autònoma", però sobretot, "pluralista", tal com proclama la seva "Declaració de Principis". En aquests deu anys han duplicat el nombre d'agrupaments —ara són vuit—, i tenen uns 1.000 integrants, cosa que fa que el seu comissari general, Xavier Valls, se senti optimista amb vista al futur.

La GEC i SC, dues associacions minoritàries en comparació amb MEGSJC i EC, es troben dins la Federació Catalana en qualitat d'oïdores. Les institucions mundials no les accepten com a membres de ple dret, perquè, com ja s'ha dit, el buró escolta internacional no desitja la disgregació del moviment.

**Renovar-se o morir.** Per sobre les associacions, hi ha dos punts



Scouts de Espanya som escoltisme català —respon Arnaldo a les veus que els acusen d'espanyolistes—; l'única manera de fer que s'entengui l'escoltisme d'aquí, a Espanya, és mantenint-hi una relació federada".

**Germanor Escolta.** L'última de les escissions de l'escoltisme català va ser l'any 1989, quan quatre agrupaments de MEGSJC i d'EC van crear una associació nova, amb la voluntat de recuperar les arrels del mètode tradicional de l'escoltisme i moltes de les pràctiques que, al llarg de l'e-

## Diuen...

Confrontem les opinions sobre els tòpics relatius a l'escoltisme que tenen el "cap suprem" del mètode a Catalunya i un membre de les bases del moviment, Josep Maria Gasch, president de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, i David Clupés, membre del Truc de l'Agrupament Escolta Lluïsos de Gràcia.

—Diuen que l'escoltisme és "carca"...

—Té una imatge curiosa...

—Aquí, a Catalunya, no em fa pas aquesta impressió.

—Diuen que l'escoltisme és militarista...

—De cap manera. No anem mai en fila, més aviat en bunyol.

—No. De fet, mai no m'ha passat pel cap.

—Diuen que els caps no estan suficientment preparats...

—És cert; ningú no està preparat per a la llibertat que requereix l'escoltisme.

—En tot cas tenen molt de mèrit, i per a mi sempre han estat un referent.

—Diuen que l'escoltisme és sectari...

—L'escoltisme no, però el moviment potser sí que ho sembla; volem trencar aquesta imatge.

—Sectari voldria dir intentar girar el cervell dels escoltes. L'adjectiu no escau al moviment.

—Diuen que l'escola podria substituir l'escoltisme...

—No. Persegueixen objectius diferents.

—L'escola et dona coneixements. L'escoltisme t'ensenya a viure.

—Diuen que l'escoltisme està al servei del poder...

—Absolutament no. Hi ha pluralitat i un ventall molt ampli.

—Els nens són fàcilment manipulables, i els caps mai no se n'han aprofitat.

—Diuen que l'escoltisme morirà amb el segle...

—No, ni amb el que ve, tampoc.

—Seria molt trist; m'agradaria que els meus fills poguessin viure el que jo he viscut.

—Diuen que l'escoltisme és promiscu...

—Nois i noies ho són; volen barrejar-se, fruit de l'intercanvi.

—Si escoltisme és aprendre a relacionar-se amb els altres, no s'entendria una separació de sexes.

—Diuen que no calen tantes normes per anar a muntanya...

—No n'hi ha gaires, no us penseu. Al final, l'escoltisme és molt senzill.

—Per anar a muntanya cal, no solament saber-se moure, sinó també aprendre a estimar els camins que recorrem.

Es diuen tantes coses sobre l'escoltisme...



FEDERACIÓ  
CATALANA  
D'ESCOLTISME  
I GUIATGE

bàsics compartits per tot el moviment: la necessitat ineludible de renovar la seva oferta als joves i una certa incapacitat a l'hora de vendre l'escoltisme real de final del segle XX, i de desprendre's d'alguns tòpics històrics, com el que els acusa de "carques". Xavier Valls (GEC) considera que els qui pensen així és perquè no coneixen el moviment. "Nosaltres tenim agrupaments que desenvolupen una tasca social molt important als barris", afegeix. I Salvador Arnaldo (SC) explica, per exemple, que tenen grups que treballen als menjadors socials per a indigents del Raval de Barcelona o que netegen les platges de Tarragona, unes accions d'absoluta actualitat.

Una acusació que també es deixa anar sobre el moviment és la del seu suposat militarisme, especialment en les formes. Els Scouts de Catalunya i la Germanor Escolta de Catalunya s'emporten, en aquest aspecte, el major nombre d'atacs. És freqüent de veure'ls anant a fer una acampada, vestits —a diferència dels membres de MEGSJC i EC— amb un uniforme que, recordem-ho, es basa estèticament en el de la Policia Muntada del Canadà. Salvador Arnaldo (SC) es mostra contundent en aquesta qüestió i diu: "Nosaltres no som militaristes, som formals i transmetem als nois i noies el sentit de la disciplina i la responsabilitat en els seus actes". Pel que fa a l'uniforme i a les ensenyes, ho considera un element d'identificació i, fins i tot de cohesió social: "Quan, a una activitat conjunta, t'hi arriba un escolta d'un agrupament d'un barri benestant, i un altre d'un de menys afavorit, l'uniforme actua d'instrument igualitari".

Sobre l'uniforme i alguns altres símbols escoltes, el MEGSJC és un dels col·lectius que menys n'ha mantingut l'aplicació i, bàsicament, només conserva l'ús general del foulard, si bé cada

**Salvador Arnaldo, actual president de Scouts de Catalunya.**  
Aquesta organització històrica ha sofert una forta marginació a Catalunya per les seves evidents vinculacions amb la resta de l'estat.



GLÒRIA MATAMALA

agrupament té una certa llibertat sobre aquest punt. És una manera de trencar tòpics i, tal com diu Neus Forcano, "preferim que ens notin més per les nostres accions que no per la nostra imatge". La majoria de dirigents escoltes del Principat coincideixen a dir que gairebé tots els tòpics negatius sobre el moviment vénen de la interpretació reduccionista, i en molts casos ridiculitzadora, que en fan un bon nombre de mitjans de comunicació.

### La competència dels esplais.

L'escoltisme com a mètode educatiu, ja en plena democràcia, va veure néixer moviments de formació en el lleure que hi establien una franca competència. Després d'un període llarg de dictadura, en què el moviment creat per Baden-Powell havia servit de paraigua a molts corrents d'oposició al règim, l'escoltisme va ser espectador de l'arribada dels esplais, alhora que una bona part dels seus quadres passava a fer activitats que llavors ja es podien practicar de forma oberta. Això va dur el moviment a un període de debilitat en el qual no va saber arribar a les noves institucions democràti-

GLÒRIA MATAMALA



ques. "L'escoltisme és el gran ignorat institucional dels primers anys d'autogovern a Catalunya –afirma Eduard Vallory (EC)–. Només li donaren una Creu de Sant Jordi el 1984, uns quants copets a l'esquena, i prou". L'historiador del moviment a Catalunya i antic dirigent escolta, Genís Samper, va més lluny: "En aquell moment, els dirigents escoltes no van voler l'ajut institucional perquè no tenien afinitats ideològiques amb el partit en el

poder de la Generalitat". Vallory, que compagina el seu càrrec a EC amb el de president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, considera que la vinculació internacional de l'escoltisme li dona molta més autonomia que no la que tenen alguns moviments juvenils, i això resulta molest per al poder, i destaca: "hi ha moviments que els surten més bé de preu, a les institucions".

Però tots els dirigents del movi-

**Xavier Valls, comissari general de la Germanor Escolta de Catalunya.** Aquesta és l'última de les escissions de l'escoltisme català.



ment conclouen que, després d'aquest període d'ostracisme, la situació ha començat a canviar. El principi d'entesa amb les institucions i un cert creixement en efectius ha permès que tant EC com MEGSJC s'hagin atrevit a entrar en una fase de patrimonialització (basada en l'adquisició de senglés immobles a la Ciutat Vella de Barcelona i a Valldo-reix, respectivament), que els permetin d'encarar-se al futur amb més seguretat econòmica.

## NINE: quan la coeducació era mal vista

El matrimoni format per Montserrat Jaques i Antoni Serra, de vuitanta-quatre anys i vuitanta-cinc, constitueixen dues de les figures més representatives de la memòria viva de l'escoltisme català. El darrer mes de juny varen rebre a l'auditori del Palau de la Generalitat un homenatge molt emotiu. Merescut sens dubte per dos escoltes que ja l'any 1927 participaren en el moviment que va crear Josep M. Batista i Roca, la Germanor de Minyons de Muntanya. Trenta-sis anys més tard, en plena grisor del franquisme i amb un escoltisme emparat, però també mediatitzat, per l'Església Catòlica, feren l'aposta arriscada d'endegar una nova organització que defensés conceptes molt més oberts

i democràtics: els NINE (Noies i Nois Escoltes). El seu ideari era ben clar: laïcisme, progressisme, sentit de pertinença als Països Catalans i, sobretot, coeducació, en què esdevingueren els pioners d'un mètode, en aquells mo-



ments (anys 60) totalment renovador.

Avui, Montserrat Jaques conserva encara trets i expressions que denoten un caràcter fort i contundent de joventut. Contundència quan afirma que avui, a l'escoltisme, hi van "com a un esplai" o que "hi falta ideal", o que "ja

no s'hi forma el caràcter català". Tant ella com el seu marit, Antoni Serra, s'emocionen quan recorden la figura de Batista i Roca, "un dels patriotes més grans que ha donat Catalunya i no sempre prou reconegut". No amaguen, tampoc la seva decepció quan afirmar que quan van fundar NINE, l'escoltisme català de l'època no els va ajudar gens.

Igualment clara i sense dubtar gens es mostra Montserrat Jaques quan parla del paper de la dona al si del moviment: "Històricament, la igualtat de sexes en l'escoltisme no ha existit". D'una altra banda, el matrimoni fundador dels NINE creu que, a l'escoltisme català, ja li ha passat l'hora de les unificacions. **G. M. / A. M.**

## País Valencià: a la recerca dels nous joves

L'escoltisme al País Valencià es remunta a la primera dècada d'aquest segle, amb les anomenades *patrullas* dels Exploradores de Espana i en l'actualitat s'estructura en dues grans organitzacions: de l'una banda, la Federació d'Escoltisme Valencià, de caràcter confessional catòlic, i de l'altra, els Scouts Valencians, pluriconfessionals. La primera entitat, la més gran, pertany al Movimiento Scout Católico (MSC) i té tres delegacions al territori: el Moviment Escolta de València (diòcesi de València), els Scouts de Castelló (diòcesi de Sogorb-Castelló), i els Scouts d'Alacant (diòcesi d'Oriola-Alacant). Té 119 agrupaments. Els Scouts Valencians, integrats dins la Federación de Asociaciones de Scouts de Espana (ASDE), s'estenen, en canvi, com una única organització per tot el territori i compten 45 grups. Parlem, en conjunt, d'un moviment que engloba un total de 12.500 membres, repartits en 164 agrupaments.

Totes dues associacions estan d'acord en la necessitat d'evolucionar adaptant-se als nous temps, si bé amb matisos: els catòlics, amb quaranta anys d'història, se centren més en el creixement qualitatiu –pedagògic, teològic, etc.–, i els pluriconfessionals, constituïts l'any 1985, semblen més preocupats per brindar ofertes atractives a uns nois i noies temptats per un ampli mercat d'oci. En definitiva, com diu Salvador Palomares, president del Moviment Escolta de València, es tracta de donar resposta “a les noves necessitats del jove, en la societat d'avui”. G. M. / A. M.

La proliferació d'ofertes en el mercat de l'educació en el lleure ha posat en guàrdia les organitzacions escoltes, i cadascuna cerca vies d'actuació, enmig d'una competència sovint professionalitzada, quan el moviment escolta s'ha nodrit històricament de voluntaris. La professionalització dels quadres del moviment xocaria de ple amb l'essència de l'ideari escolta. Tal com afirma Josep M. Gasch, comissari general de MEGSJC i ahora presi-



Ferran Benach, president d'Escoltes Catalans. L'organització que encapçala es troba en ple debat per modernitzar els seus mètodes.

dent de la Federació Catalana, “volem ser una associació pura, no subjecta a decisions d'una gerència”. Escoltes Catalans han trobat una resposta francament imaginativa a la competitivitat: la creació d'una estructura paral·lela que porta el nom de Fundació Catalana d'Escoltisme Laic. Aquesta fundació es dedica a prestar un seguit de serveis pro-

cia directa als agrupaments, sinó ofertes diferenciades. Salvador Arnaldo (SC) afirma que s'han d'explicar clarament quines són les diverses opcions d'educació en el lleure. Adaptar-se no vol dir renunciar als principis de cada moviment o organització, i per això SC prioritza la coherència a la possibilitat de créixer: “No volem captar agrupaments simplement per increment numèric; els agrupaments que vinguin amb nosaltres



*Scouts  
Valencians*

fessionalitzats d'educació en l'oci, i arriba allà on la feina voluntària dels agrupaments no podria arribar mai. La fundació aporta beneficis econòmics que permeten de desenvolupar la tasca d'EC i li garanteix el seu caràcter voluntari. Però sempre serà responsabilitat d'EC, i no pas de la Fundació, l'elaboració del marc ideològic i el control dels programes educatius.

Scouts de Catalunya creu que els esports no són una competèn-

han d'acceptar els nostres mètodes i continguts”, afirma Arnaldo. Són precisament aquests mètodes i continguts que passen un període de canvi profund en aquesta associació escolta. Cal pensar que, com ja hem dit, és la que arrossega un llast històric de tòpics negatius més voluminosos; la seva voluntat d'arribar a un estatut social semblant al de les dues grans fa que, en paraules del seu president, Salvador Arnaldo, ara ho revisin tot: imatge,

# Balears: la insularitat frena el creixement

L'escoltisme a les Illes té els seus orígens més remots a començament d'aquest segle, també entorn dels Exploradores de Espana, d'influència militar. Però fins el 1956, i després d'una forta davallada, no reneix el moviment gràcies als catalans Eladi Homs i Maria Ferret, matrimoni que exporta a les Balears el model d'escoltisme catòlic, model que actualment es plasma en dues associacions, totes dues de l'MSC: el Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca i els Escoltes de Menorca. En el primer cas, 16 agrupaments es reparteixen 1.600 membres, i en el segon, 950 efectius formen 12 nuclis. L'escoltisme insular ja no es troba estancat, com fins fa poc, perquè, segons Bel Esteve, una de les responsables

de l'associació mallorquina, el moviment va obrint portes i finestres.

A les Illes hi ha dues associacions més: els Scouts de Balears i els Escoltes de Mallorca. Els primers, concentrats a Eivissa, pertanyen a l'ASDE. Amb deu anys de vida, tenen tres agrupaments i 300 membres. Es diuen pluriconfessionals, si bé admeten que entre els seus integrants la majoria són catòlics. Per la seva banda, Escoltes de Mallorca, de caràcter laic, van començar fa trenta anys, d'una escisió del Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca, amb dos únics agrupaments. Els mateixos que tenen ara. L'ideari d'aquesta entitat és molt semblant al d'Escoltes Catalans; no és estrany, doncs, que juntament amb aquesta organització del Principat,

i també amb els Escoltes Bascos i Escoltes Gallecs, conformin la Coordinadora Estatal d'Escoltisme i Guiatge Laic (ESLAK).

De la problemàtica general del moviment a les Balears, se'n poden destacar les conseqüències negatives de la insularitat. Són molts els nois i noies que, en edat universitària, han de desplaçar-se fora del lloc d'origen, amb la qual cosa es talla el seu procés educatiu dins el moviment, com afirma Ivan Ros, president de Scouts de Balears. Aquest problema s'agreuja, evidentment, en els casos de Menorca i Eivissa, que no tenen universitat. A més, anecdòticament, cal dir que a Mallorca també hi ha algun nucli de noies guies angleses. **G. M. / A. M.**

programes educatius dels agrupaments, etc.

Quant als mètodes, Escoltes Catalans es troben en ple debat i, per exemple, ja apliquen la seva reforma a les etapes educatives, en cicles de tres anys. Però la visió que tenen d'un escoltisme renovat totalment, els impulsa a presentar un cert model d'agrupament ideal. Segons Ferran Benach, president d'EC, algunes de les seves característiques serien: "comptar amb caps d'agrupament de vint-i-tres anys a vint-i-cinc; desenvolupar activitats d'aventura; implicar-se en el barri o en el poble; generar projectes de cooperació i solidaritat, tant d'ordre local com internacional..." És cada cop més evident que molts joves d'avui se senten atrets per aquestes propostes.

La renovació metodològica al si del MEGSJC comença, en aquests moments, per qüestionar-se i veure què significa realment, l'any 1998, l'article primer dels seus estatuts, que diu que el seu objectiu és de formar ciutadans responsables i cristians conscients. Aquest replantejament pot obrir una nova via a l'escoltisme, en un moment en el

*fundació*  
**BANCAIXA**

**Del 14 al 20  
de desembre**

**AGENDA**

## **14 Dilluns**

### *Jornada*

**"Planificació del clerre fiscal del exercicio 1998".**

**Garrigues & Andersen.**

*Inscripció prèvia, tel.: 96 387 58 64.*

*Sala Ausiàs March a les 17 hores.*

### *Presentació de publicacions*

**Premis Bancaixa Medl Ambient I Agroentorn 1997.**

*Sala Sorolla a les 19 hores.*

## **15 Dimarts Mediambientals**

**Cicle : Arquitectura, urbanisme i medi ambient.**

**"Recuperación e Integración de la naturaleza en una ciudad de piedra: El parque de Bonaval".**

**Isabel Aguilre. Arquitecta. Professora de l'Escola d'Arquitectura d'A Coruña.**

*Sala Sorolla a les 19'30 hores.*

## **17 Dijous Conferència**

**"L'asseguració del voluntari".**

**Centre Valencià del Voluntariat a les 19'30 hores.**

*Carrer Fuencaliente, 1. València.*

## **19 Dissabte Retaule de Nadal**

**Orfeó Navarro Reverter.**

**Orquestra de Cambra Clutat d'Elx.**

*Iglesio Corpus Christi "Patriarca" a les 22'30 hores.*

**CENTRE CULTURAL**  
Plaza de Tetuan, 23. Tel. 96 387 58 64. València

[www.bancaixa.es](http://www.bancaixa.es)

El moviment escolta aplega més de 30.000 persones arreu dels Països Catalans. Tant al Principat com al País Valencià i les Illes, aquest moviment està disgregat en diverses organitzacions.

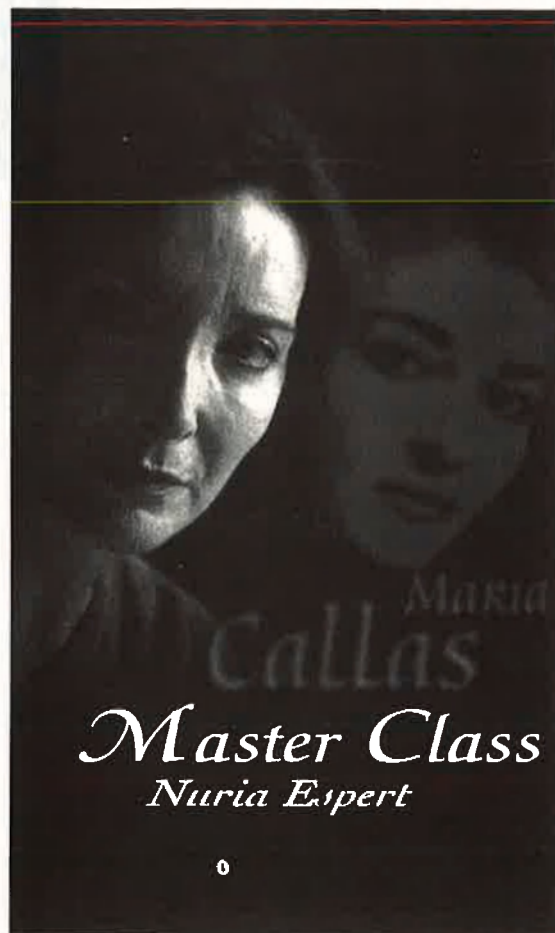


qual, ni l'escola ni, en molts casos, la família, no són "eines suficients per al creixement personal del jove", com afirma Josep M. Gasch. Un altre dels problemes de la gran organització de l'escoltisme catòlic català és la manca d'implicació efectiva

d'un bon nombre dels seus membres. "L'entitat és molt gran i resta lluny de les bases", creu Neus Forcano. Aquesta situació no passa a Escoltes Catalans, Scouts de Catalunya i Germanor Escolta de Catalunya, perquè les seves dimensions, més petites, perme-

ten que, proporcionalment, un nombre més gran de caps participin en les assemblees generals i en tot d'activitats conjuntes. Per mirar de pal·liar una mica aquest inconvenient, MEGSJC organitzarà l'any vinent un aplec dels seus 15.000 membres a la ciutat de Vic.

**Vigència i futur.** Consideren les quatre associacions que la unitat de l'escoltisme català és un objectiu necessari de futur? O en tindrien prou amb un règim federatiu ampliat al màxim? Estan disposades totes plegades a oblidar personalismes històrics i a renunciar a algunes de les seves característiques pròpies més amanyagades? Ni de les bases, entre les quals aquest debat té poc ressò, ni dels dirigents, que se'l plantegen de forma moderada, pot deduir-se'n cap resposta clarificadora. D'una banda, per Ferran Benach (EC) sembla que



## TEATRE CALDERÓN

Dijous 17, a les 22 hores

*La figura de **Maria Callas** cavalca entre la realitat i el mite. Maria Callas encarna alhora la llegenda i el drama de l'eterna diva: una passió desmesurada pel seu art. Els més grans sacrificis per servir-lo fins el límit de les seues forces, una voluntat de ferro per a imposar-se davant l'infortuni. Va ser una dona de qui podem dir que, durant els seus 54 anys, a penes va ser feliç. No va trobar ningú que poguera rebre el seu amor i va morir sola.*

VERSÍO DE  
FERNANDO MASLLORENS  
I  
FEDERICO GONZÁLEZ DEL PINO

DIRIGIDA PER  
**MARIO GAS**

ORIGINAL DE  
TERRENCE McNALLI

ORGANITZA:



AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

**Teatres**  
DE LA GENERALITAT VALENCIANA

sigui suficient, la relació de convivència i complementarietat que hi ha entre ells i MEGSJC, i veu molt clar que no hi ha un sol escoltisme a Catalunya, perquè "n'hi ha un de català i un d'espanyol, i un de laic i un de confessional". Eduard Vallory, matisa les paraules de Benach, quan manifesta que la divisió actual del moviment només és degut a problemes personals històrics no superats i, també, "a l'enorme voluntat de l'església catòlica de controlar el moviment".

Pel president de SC, Salvador Arnaldo, que diu que no li plau la marginació del seu grup dins la Federació Catalana, una unitat de l'escoltisme català seria desitjable, sempre que es respectés "escrupolosament" la ideologia de cadascú". Cal recordar, de tota manera, que els Scouts de Catalunya malden des de fa setze anys per tenir veu i vot a la Federació, però que, alhora, no semblen gaire disposats a renunciar al vincle amb la federació espanyola ASDE.

Units o separats, en el moment actual tots els dirigents del moviment a Catalunya coincideixen en la plena vigència de l'escoltisme. La pregunta que cal formular-se ara és: podrà mantenir-se aquesta vigència en les dècades vinents? Més que buscar respostes, cal avançar-se a futurs interrogants, preocupacions i nous valors que sorgiran en una societat globalitzada i amb fronteres absolutament difuses; en una societat presa de les noves tecnologies i de la immediata interconnexió mundial; en una societat cada vegada més secularitzada i menys religiosa; en una societat que podria vorejar ben aviat els límits de la sostenibilitat; una societat, en fi, que aquell militar anglès, de nom Baden-Powell, ni tan sols hauria pogut arribar a imaginar a començament d'aquest segle. L'escoltisme podria ser vigent el segle que ve. Els llibres del seu insigne fundador, potser no.

**Gerard Maristany /  
Albert Musons**

## ESCAC AL BRUT



MÉS DE  
100 ANYS  
ELABORANT  
JUGADES  
MESTRES

UN BON CAVA NO S'IMPROVISA

**CAVAS HILL**

PRODUCCIÓ LIMITADA I NUMERADA

<http://www.troc.es/cavashill> E-mail: [cavashill@troc.es](mailto:cavashill@troc.es)